

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1079

гр. Пловдив, 30.04.2015 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ, петнадесети състав, в закрито заседание на тридесети април, две хиляди и петнадесета година в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любомира Несторова

като разгледа докладваното от административен съдия Любомира Несторова АД № 930 по описа за 2015 г. на Административен съд – Пловдив, намира за установено следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Сдружение с нестопанска цел „Граждански контрол-защита на животните“, с БУЛСТАТ ***, с посочен адрес: ***, представлявано от председателя на УС -Г.Л.С. против Решение №65, взето с Протокол № 6 от 19.03.2015г. на Общински съвет Пловдив, с което на основание чл. 21, ал.1, т.11 и ал.2 от ЗМСМА, чл. 127, ал.6 във вр. с чл. 5, ал.1 от ЗУТ, чл. 215, ал.6 от ЗУТ, чл. 134, ал.1, т.5 от ЗУТ, чл. 127, ал.1 и чл. 127 ал.2, т.2 от ЗУТ е одобрено изменение на Общ устройствен план / ОУП/-Пловдив, одобрен с решение № 375, взето с протокол №16 от 05.09.2007г. на Общински съвет Пловдив, в обхвата на устройствена зона „ЗСА“-спорт и атракции на територията на спортен комплекс „Отдих и култура“, гр. Пловдив.

Жалбоподателят легитимира правния си интерес на основание чл.9,&2 от Конвенцията за достъп до информация, участието на общността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.н Орхуска конвенция/. Според жалбоподателя ОУП подлежи на оспорване при липса на решение по екологична оценка и оценка за съвместимост като се излагат подробни съображения в тази посока и се цитира практика на Върховния административен съд.

С оглед изследването на правния интерес на жалбоподателя Съдът намира следното: Конвенцията за достъп до информация, участието на общността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.н Орхуска конвенция/ е ратифицирана от Р България със закон, обн. Д.в. бр.91/14.10.2003г., и съставлява част от вътрешното ни право, на основание чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България. Одобрена е от името на Европейската общност с решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17.02.2005г. и в следствие е приет Регламент/ЕО/№ 1367/2006г. на Европейския парламент и на Съвета от 06.10.2006г. относно прилагане разпоредбите на Орхуската конвенция. Ратифицирането на конвенцията не означава, че нормите ѝ следва да се прилагат така, че да се признава винаги и при всички факти и обстоятелства правото на съдебно оспорване, което всъщност се

претендира от жалбоподателя. И това е така, защото за всеки случай преценката е предоставена на националния съд, който следва да анализира фактите и относимите процесуални разпоредби и да приведе административното или съдебното производство в съответствие с целта на член 9, ал. 3 от Конвенцията и с целта за ефективна съдебна защита на създадените права от законодателството на ЕС, за да се осигури на екологичната организация възможността да оспори пред съда административното решение, което може да противоречи на правото на Съюза в областта на околната среда / решение на Съда на Европейския съюз от 11.03.2011 г. по дело C-240 / 09/. Основният, решаващ елемент при тази преценка е видът на оспорения административен акт и има ли той решаващо значение в областта на екологията.

В производството по одобряване изменението на ОУП, административният акт, който е с решаващо значение за околната среда е този, постановен по реда на чл. 82 и сл. от ЗООС- екологичната оценка, подлежащ на съдебен контрол в самостоятелно производство и при приложимост на нормата на чл.9,ал.3 от Орхуската конвенция относно кръга на оспорващите. В случая е постановен административен акт и това е Решение №ПВ-З-ЕО/08.05.2014г. за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на Директора на РИОСВ-Пловдив, с който на основание чл. 85 ал.4 и ал.5 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ и чл. 14 ал.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми, чл. 31, ал.6 от Закона за биологичното разнообразие,чл.37, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитните зони, е решено да не се извършва екологична оценка за изменение на ОУП на гр. Пловдив в обхват-зона „Спорт и атракция“ в границите на територията на спортен комплекс „Отдых и култура“. Този административен акт е оспорен от СНЦ „Граждански контрол-защита на животните“, образувано е АД № 1443 по описа на ПАС за 2014г., което към настоящия момент не е приключило с влязъл в сила съдебен акт.

Жалбата е недопустима, тъй като процесното изменение на Общия устройствен план не съдържа екологичен елемент, а определя начинът на устройство и предназначението на територията на една определена устройствена зона. Административният акт, третиращ екологичните моменти, подлежи на самостоятелно оспорване и на съдебен контрол. Както се установи по-горе, жалбоподателят е упражнил това свое право.

Жалбата се явява процесуално недопустима и поради наличието на изрична процесуална норма от специалния закон, която забранява обжалването на тази категория административни актове – чл.215, ал.6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Воден от горното Административен съд Пловдив, XV състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Сдружение с нестопанска цел „Граждански контрол-защита на животните“, с БУЛСТАТ ***, с

посочен адрес: ***, представлявано от председателя на УС -Г.Л.С. против Решение №65, взето с Протокол № 6 от 19.03.2015г. на Общински съвет Пловдив

ПРЕКРАТЯВА производството по АД № 930 по описа за 2015 г. на Административен съд – Пловдив.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба в 7 - дневен срок от получаване на съобщението.

Административен съдия: /П/